

Liviu GROZA, *Influența franceză asupra frazeologiei românești. Studiu și dicționar*, Editura Universității din București, 2021, 283 p, ISBN 978-606-16-1247-5

La Editura Universității din București, a fost publicată, în anul 2021, cartea *Influența franceză asupra frazeologiei românești. Studiu și dicționar*, semnată de profesorul Liviu Groza, cadru didactic la Facultatea de Litere a Universității București. Într-un demers amplu, autorul surprinde fenomenul influenței limbii franceze asupra frazeologiei limbii române, urmărindu-i evoluția de la începuturile sale până astăzi.

Cartea este structurată în două secvențe: prima parte descrie etapele influenței franceze în

frazeologia românească, condițiile istorice, sociale și lingvistice care au favorizat acest fenomen. Merită amintit faptul că toate aceste aspecte sunt dezbătute pe larg în articolele, studiile și cărțile autorului, publicate în ultimele decenii.

Plecând de la observația certă potrivit căreia influența franceză s-a manifestat mai întâi indirect prin intermediul altor limbi și abia cu începere din secolul al XVIII-lea, direct, prin contacte cu vorbitori nativi de limbă franceză, autorul distinge și prezintă, cu analize și exemple, următoarele perioade:

- perioada apariției rudimentelor modernizării frazeologiei românești (sfârșitul sec. al XVII-lea, sec. al XVIII-lea);
- perioada de tranziție (1780-1830);
- perioada acceptării definitive a influenței franceze (1830-1920);
- stabilizarea și consolidarea influenței franceze (după 1920).

În partea a doua – *Dicționar de expresii și locuțiuni frazeologice din limba română de proveniență franceză* – autorul exemplifică maniera în care influența franceză s-a exercitat, cu precădere prin calc frazeologic, asupra fondului modern al frazeologiei românești. Dicționarul include explicarea înțelesului fiecărei unități frazeologice înregistrate, indicarea originii, precum și evoluția acesteia sub aspectul formei și al sensului. Exemplificările pentru fiecare unitate frazeologică discutată sunt preluate din autori români sau prin trimiteri la dicționarele românești:

„Identificarea cu exactitate a modelului frazeologic din franceză asimilat în română este un demers complicat și laborios, deoarece dicționarele franțuzești nu atribuie statutul de unitate frazeologică tuturor combinațiilor de cuvinte reperabile în română care pot avea echivalente frazeologice în franceză. De exemplu, *a zice un compliment* sau *a cere acordul* pot avea în franceză, doar din punct de vedere virtual, echivalentele *dire un compliment*, respective **demander l'accord*, îmbinările de cuvinte acceptate de uzul acestei limbi fiind *faire un compliment* și *se trouver d'accord avec, demeurer d'accord*.” (p.45-56)

Prin problematica abordată, prin analiza riguroasă și argumentată a aspectelor cercetate, cartea profesorului Liviu Groza se dovedește a fi foarte utilă profesorilor, cercetătorilor, doctoranzilor, studenților și tuturor celor preocupați de studiul frazeologiei românești.

Lectura atentă a acestei cărți oferă cititorului pasionat de cercetarea dinamicii vocabularului limbii române actuale posibilitatea de a-și crea o imagine cuprinzătoare asupra influenței pe care limba franceză a exercitat-o asupra frazeologiei românești, contribuind substanțial la modernizarea și la europenizarea acesteia.

Oana CENAC
Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați